

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Cor orant i missioner

Avui celebrem la solemnitat de la Santíssima Trinitat i també celebrem en aquest dia la Jornada de la Vida Contemplativa. El lema d'enguany és: «La vida contemplativa. Cor orant i missioner». Aquest diumenge agraïm especialment el cor contemplatiu i missioner de tants homes i dones que, des dels seus claustres i monestirs, dediquen la seva vida a la contemplació del rostre de Déu i a irradiar la seva llum al llarg i ample de la terra.

El misteri de la Santíssima Trinitat és el centre de la nostra fe. És un misteri que depassa les nostres possibilitats de comprensió, però Déu mateix ha sortit al nostre encounter per a revelar-se, per a donar-se a conèixer per mitjà de signes i paraules com a Pare, Fill i Esperit Sant, Unitat en la Trinitat, comunió eterna d'amor i de vida. El Pare ho dona tot al Fill, el Fill ho rep tot del Pare amb agraïment, i l'Esperit Sant és com el fruit d'aquest amor recíproc del Pare i del Fill. Aquest amor es revela com una inefable comunió de Persones. Aquest misteri és la font i el centre de la vida cristiana i hauria d'ocupar la major part del nostre estudi, de la reflexió i meditació, i també de la nostra pregària i contemplació.

El fonament de l'espiritualitat cristiana és el misteri de la inhabitació trinitària, és a dir, la seva presència en cada un dels creients. El fet que Pare, Fill i Esperit Sant ens estimen tant, es constitueix en el principi ontològic i dinàmic d'una vida nova per a nosaltres. Per això és tan important i necessari mantenir una relació personal amb cadascuna de les Persones divines. Més encara, tots els elements de la vida cristiana haurien d'estar referits a aquesta relació.

El Pare, el Fill i l'Esperit Sant són el principi de la nostra vida cristiana. Això ha de revifar la nostra vida de pregària que acull conscientment aquesta presència interior de

JORNADA
Pro Orantibus

Diumenge, 16 de juny de 2019, Solemnitat de la Santíssima Trinitat
LA VIDA CONTEMPLATIVA. COR ORANT I MISSIONER

CONFERENCIA
EPISCOPAL
ESPAÑOLA

Déu; i ha de fer més ferm l'amor a l'Església, l'actitud d'humilitat i el goig constant per la vida nova en l'Esperit. Per fer-ho necessitem un cor senzill i una intel·ligència humil que sàpiga reconèixer la grandesa de l'amor de Déu, que és present en les nostres ànimes per la seva immensitat, i ens convida a ser dòcils als impulsos de l'Esperit Sant (cf. Gal 4,4-7; Rm 8,14-15). L'acció de l'Església Universal serà eficaç i autènticament real si brolla d'aquest principi sobrenatural.

Els plantejaments espirituals i pastorals que no estan fonamentats en la inhabitació de la Trinitat són incomplets. Es tracta d'espiritualitats que per la seva omisió, per distorsió o per falta d'esperança s'obliden de l'essencial i se centren gairebé exclusivament en els valors ètics de l'Evangeli sense vincular-los d'una manera suficient a la realitat de les Persones divines i a la relació amb elles.

Són espiritualitats que tenen el perill de caure en qualsevol tipus de voluntarismes, en el neopelagianisme o en el neognosticisme que el papa Francesc assenyala, i que s'obliden, en definitiva, de la primacia de la gràcia en la vida espiritual i en l'acció pastoral.

Avui preguem d'una manera especial per la vida contemplativa, que és la veu orant de l'Església. Com ens ho indicava el papa Francesc, els monjos i les monges, amb la seva pregària, fan possible que la misericòrdia de Déu arribi a totes les persones necessitades, com aquells homes que a Cafarnaüm varen superar totes les dificultats i varen portar el paralític fins a la presència de Jesús despenjant-lo des del sostre i, d'aquesta manera, varen propiciar la seva guarició; o com els braços alçats de Moisès que es varen elevar per a intercedir davant del Senyor, així s'eleva la pregària dels contemplatius pel bé de tota la humanitat i l'Església.

ENTREVISTA

Alimentar la fe dels fills

MARTA MONGE I ALBERT SÁNCHEZ

La Marta i l'Albert es van conèixer en una Comunitat de Vida Cristiana (CVX) de la qual formen part des que tenien 18 anys; es van casar i tenen dues filles: la Laia, de 10 anys, que acaba de fer la primera comunió a la parròquia de Santa Maria de Sants de Barcelona; i l'Alba, de 8, que començarà la catequesi el curs vinent.

Com viviu la fe a casa?

Transmetre el que dona sentit a la teva vida és la suma de molts elements: explicació de la fe en converses, petits gestos i hàbits diaris, celebració de les festes en clau cristiana i en família, viure estimant i provant de ser feliços... A casa cada dia beneïm la taula, cantem el *bona nit* a les nenes i després donem gràcies, pregunten o demanen perdó per alguna cosa del dia... Formem part de la CVX-Sagrada Família i les nenes també ens acompanyen a les reunions mensuals, als recessos o a les trobades.

Per què els pares s'han d'implicar especialment en la formació de la fe dels fills?

Creiem que com a pares ens hem d'implicar per ser coherents amb el pas que els acompanyem a fer; en aquest cas el de la primera comunió. Durant dos anys, la Laia ha conegut més qui és Jesús, què feia. Ha aprofundit més en els sagraments, en les celebracions compartides, participant activament en aquest camí que ha fet.

Després d'aquest primer pas arribar a la confirmació costarà més?

Els adolescents es fan preguntes sobre moral, sobre la mort, sobre els sentit, i s'obren a un món on són especialment sensibles a les amistats, a la imatge i a les xarxes socials, a experiències colpidores, als valors; volen decidir i es qüestionen els valors que els hem transmès, cercant l'autenticitat entre una gran quantitat d'estímul, d'opcions, de missatges... És aquí on els pares i l'Església, en un sentit més ampli, hem de trobar noves fórmules de pastoral i seguir acompanyant els joves sense defallir: ser crítics, ser una Església més propera i autèntica, alegre i servicial, que celebra de forma sentida i amb una litúrgia rejuvenida...

Òscar Bardaji i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Dimecres matí, compromès!

Dirigeix una empresa que va rebre dels pares. Hi dedica molt de temps. Li agrada la seva professió i s'hi aboca. També a la família: està casat i té fills. Amb la seva esposa han vetllat i vetllen pel creixement dels fills i per la seva formació. Li queda temps o el busca, però, per a d'altres qüestions: la vida espiritual, l'estudi, els compromisos polítics i socials. Entre aquests darrers, destaca un voluntariat setmanal de servei a un centre penitenciari, on anima un taller cultural. Hi participa un bon nombre d'interns. Un matí setmanal dedicat als altres per amor a Déu i al próxime.

Oferir temps, amistat i part de la pròpia vida als qui han perdut la llibertat és una experiència cristiana de fer-se presents en el món. Apropa a la misericòrdia de Déu vers la humanitat, aporta consol i compassió perquè permet compartir la passió i el dolor de l'altre. També ajuda a repensar la història personal, canviar el que convingui des del fons del cor i dona coratge per avançar en la veritat. És un acte d'amor que, alhora que alleuja, és una oportunitat per superar la càrrega feixuga i els efectes de la privació de llibertat, una acció

que dignifica l'intern i a qui el visita; una acció que humanitza a qui n'és objecte i alhora també és humanitzadora per als qui la realitzen.

Visitar els qui han perdut la llibertat perquè són en centres penitenciaris és un apostolat personal, propi de cada cristià, i també un apostolat comunitari que fa present l'Església en el món del dolor i el sofriment. És, també, una experiència de trobament amb Jesús, el Crist, perquè enforteix els llaços de germanor amb Ell i de filiació amb el Pare de tots. Esdevé servei a l'altre en què Crist es fa present i cal descobrir-lo. «Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: "Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè [...] era a la presó, i vinguéreu a veure'm"» (Mt 25,34-36).

El proper dimecres l'empresari tornarà al centre penitenciari. Té molt clar que, com diu l'Escriptura: «El Senyor allibera els presos» (Sl 146,7). Té també molt clar que, amb el seu taller cultural, ell n'és mediador i amb l'ajuda del Senyor està apropant aquest alliberament. De dimecres en dimecres, coherent amb el seu compromís!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La paz y la alegría del cristiano

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Hace unos días, en una de las meditaciones matutinas en la Casa Santa Marta, el Papa hablaba de la Paz de Jesús. Es un don del Señor, decía «es la paz que te da la fuerza, la paz que te hace sonreír el corazón».

Hoy celebramos a Dios-Amor. Dios trino y uno, en comunión de Amor. Un Dios-Amor que se nos comunica: Padre que se nos acerca lleno de ternura, nuestro *Abba*, nuestro *Papá*; un Dios-Hijo que se hace hombre y nos salva; un Dios-Espíritu que nos santifica.

Él es nuestro compañero de camino, «sabed que yo estoy con vosotros todos los días» (Mt 28,20). Él nos cuida y se interesa por cada uno de nosotros, está con nosotros, nos regala su amor,

la paz y la alegría. El Señor nos llama a extender el Amor de Dios con nuestras vidas. Él nos ofrece la posibilidad de comunicarnos con el lenguaje de la alegría propia del cristiano, nos da el don de sonreír desde el corazón: con la paz de las bienaventuranzas, en medio de los sufrimientos o de lo bueno que nos suceda, por medio de las obras, de nuestros gestos, de la ternura, acompañando con la sonrisa o con las lágrimas, sirviendo con las obras de misericordia.

María, la Madre del Corazón atento, nos anima a sonreír desde el corazón, a ayudarnos unos a otros para construir un mundo de hermanos, la *Civilización del Amor*.

Lectures de la missa diària i santoral

17. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Co 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Buralls, bisbe.

18. ■ Dimarts [2Co 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

19. ■ Dimecres [2Co 9,6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980). Sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Auro-ra, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

20. ■ Dijous [2Co 11,1-11 / Sl 110 / Mt 6,7-15]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Divendres [2Co 11,18. 21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Dissabte (□ Barcelona) [2Co 12,1-10 / Sl 33 / Mt 6,24-34]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra. Beat Innocenci V, papa (1276).

23. □ † Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 4a setm.) [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

DIUMENGE DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

COMENTARI

Lectura del llibre dels Proverbis

(Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo ja havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era, quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: ¿Què és l'home, perquè us en recordeu? / ¿Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves, trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

Lectura del libro de los Proverbios

(Prov 8,22-31)

Esto dice la Sabiduría de Dios: «El Señor me creó al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remoto fui formada, antes de que la tierra existiera. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Aún no estaban aplozados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba las nubes en la altura, y fijaba las fuentes abismales; cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como arquitecto, y día tras día lo alegraba, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, y mis delicias están con los hijos de los hombres.»

Salmo responsorial (8)

R. *¡Señor, Dios nuestro, qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado. / ¿Qué es el hombre para que te acuerdes de él, / el ser humano, para mirar por él? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad; / le diste el mando sobre las obras de tus manos. / Todo lo sometiste bajo sus pies. R.

Rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar / que trazan sendas por el mar. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-5)

Hermanos:

Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Más aún, nos gloriamos incluso en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce paciencia, la paciencia, virtud probada, la virtud probada, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

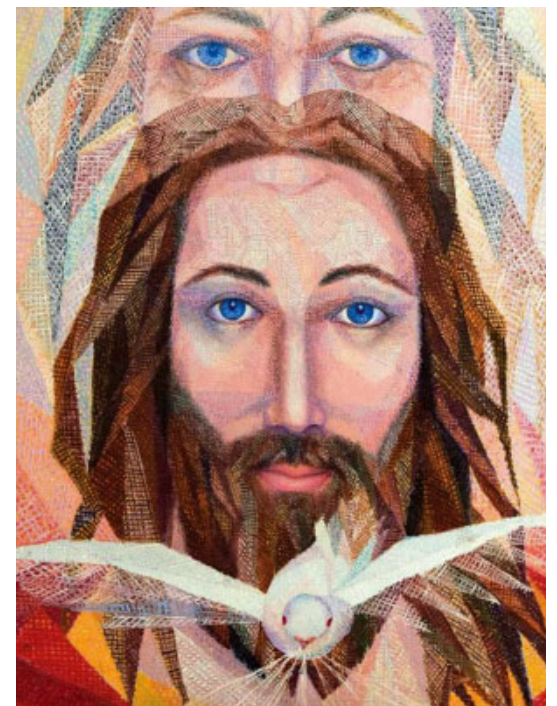
✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues no hablará por cuenta propia, sino que hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir. Él me glorificará, porque recibirá de lo mío y os lo anunciará. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que recibirá y tomará de lo mío y os lo anunciará.»

Sant, Sant, Sant és el Senyor, ple de glòria!

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Un cop hem celebrat la Pentecosta, els diumenges successius es fan ressò d'aquells aspectes del Misteri pasqual de Jesucrist, que ens ajuden a confessar millor la salvació de Déu. Aquest diumenge, concretament, celebrem la confessió de fe en l'únic Déu que és Pare, Fill i Esperit Sant. La Litúrgia ens ofereix un fragment de l'Evangeli de sant Joan. Aquest, ens situa en el Cenacle de Jerusalem aquell vespre santíssim en què Crist inaugura plenament la nova Aliança de Déu Pare amb la humanitat. Allí, Jesucrist parla als seus apòstols per confiar-los una Esperança més enllà de les expectatives humanes: l'esperança en Déu mateix. I per això necessiten que el Consol personal del Pare els inhabiti, visqui al seu interior; i Crist els ho atorga.

A la llum d'aquesta experiència pasqual, l'Església, ministra dels dons de Déu en Crist, ens convida a què contempen en aquest escenari singular i privilegiat com l'Esperit Sant és una Persona divina, Algú que completa la revelació de la intimitat de Déu i que ve a comunicar-se gratuïtament a la humanitat.

Per a sant Joan, la glòria de Déu que revesteix Jesús és l'Esperit Sant en persona, Amor viu i intens del Pare i el Fill, que inunda la humanitat del Redemptor per a la salvació de tots. Així, la glòria de Jesús revela la Trinitat de Persones en comunió eterna d'amor i ens crida a entrar en comunió amb Ell per mitjà de l'experiència espiritual de la fe i de la renovació de l'aliança d'amor que Déu ha fet amb nosaltres a través de Jesucrist i de manera especial a través dels sagraments. Entrem-hi sense por i amb alegria.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Del divendres 14 al diumenge 16. Ple Nacional del Moviment de Cursets de Cristiandat a Los Ángeles de San Rafael (Segòvia).

Dimarts 18, a les 11 h. Reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya a Sant Martí de Mosqueroles.

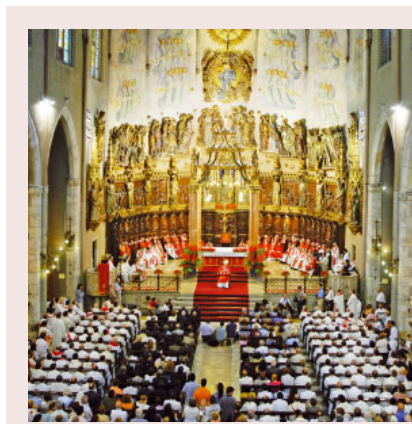
Dijous 20, a les 18 h. Benedicció de l'Ou com Balla a l'atri de la Catedral.

Divendres 21, a les 13 h. Missa de final de curs al Seminari Diocesà.

Diumenge 23, a les 12 h. Missa de Corpus i Processó a l'interior de la Catedral.

Notícies

Els seminaristes d'Introducció visiten Terrassa. El dimarts 28 de maig, els se-

XV Aniversari de la Diòcesi de Terrassa

Aquest dissabte passat s'han complert quinze anys de la creació de la Diòcesi de Terrassa. El Papa Sant Joan Pau II la va erigir amb la butlla *Christifidelium Salutem* (La salvació dels fidels de Crist) amb data del 15 de juny de 2004. Al mateix temps nomenava Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa. Es tindrà present en les celebracions i en la pregària.

minaristes del curs Introductor de les diòcesis de Catalunya varen visitar Terrassa. Els va rebre el Sr. Bisbe i, posteriorment, varen visitar la Cúria, la Catedral i les esglésies de Sant Pere. A la tarda visitaren el Monestir de Sant Cugat.

Conferència a Càritas Diocesana. El dimarts 28 de maig, a la seu de Càritas Diocesana (a Sabadell) i sota la pre-

sidència de Mons. Saiz Meneses, Mons. Jesús Fernández, Bisbe auxiliar de Santiago de Compostel·la i membre de la Comissió de Pastoral Social de la Conferència Episcopal Espanyola, pronuncià una conferència sobre l'espiritualitat dels voluntaris i professionals, amb el títol: «La espiritualidad que nace del Evangelio. Claves para una acción social comprometida.»

Agenda

Celebració del Corpus Christi a Terrassa:

- **Jornada diocesana d'Adoració nocturna.** Dia 22 de juny a Sant Pere. A les 21 h, pregària presidida per Mons. Salvador Cristau; de les 22 a les 7 h, Adoració nocturna.

• Corpus a la Catedral

- 20 de juny, a les 18 h, benedicció de l'Ou com Balla per Mons. Saiz Meneses.
- 22 de juny, a partir de les 18 h i fins al dilluns 24, visita a les catifes florals dins el Temple.
- 23 de juny, a les 12 h, Missa solemne presidida per Mons. Saiz Meneses i Benedicció amb el Santísim.

- **Dia de la Caritat.** Col·lecta a totes les parròquies i esglésies: «Desigualtat, una ferida que no cicatritza.»

Concert d'orgue. A càrrec de Jordi Figueras Carreras. A la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa. Aquest dissabte dia 15 de juny a les 18 h.

Exercicis espirituals. Per a tothom. Del divendres 28 al diumenge 30 de juny. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat, a Caldes de Montbui. Tels. 938 654 496 i 697 840 559. E-mail: cpccaldes@gmail.com

• Pelegrinatge diocesà a Assís i Bolonya.

«Seguint els passos de Sant Francesc d'Assís i Sant Domènec de Guzman». Del 19 al 22 de setembre de 2019. Més informació i inscripcions: Baraka Club de Viatges (tel. 937 845 600 - www.baraka.cat - reserves@baraka.cat).

Taller monàstic a Montserrat per a joves. Del 5 al 7 de juliol. Reserva de cella: tel. 938 777 765. Demanar per l'Hostatgeria.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Corazón orante y misionero

Celebramos hoy la solemnidad de la Santísima Trinidad, y celebramos también en este día la Jornada de la Vida Contemplativa. El lema de este año dice así: «La vida contemplativa. Corazón orante y misionero». En este domingo agradecemos especialmente el corazón contemplativo y misionero de tantos hombres y mujeres que, desde sus claustros y monasterios, dedican su vida a la contemplación del rostro de Dios y a irradiar su luz a lo largo y ancho de la tierra.

El misterio de la Santísima Trinidad es el centro de nuestra fe. Es un misterio que sobrepasa las posibilidades humanas de comprensión, pero Dios mismo ha salido a nuestro encuentro para revelarse, para darse a conocer a través de gestos y palabras como Padre, Hijo y Espíritu Santo, Unidad en la Trinidad, comunión eterna de amor y vida. El Padre da todo al Hijo, el Hijo recibe todo del Padre con agradecimiento, y el Espíri-

tu Santo es como el fruto de este amor recíproco del Padre y del Hijo. Este amor se revela como una inefable comunión de Personas. Este es el misterio fontal y central de la vida cristiana, que debería ocupar la mayor parte de nuestro estudio, de la reflexión y meditación, así como de nuestra oración y contemplación.

El fundamento de la espiritualidad cristiana es el misterio de la inhabilitación trinitaria, es decir, su presencia en cada uno de los creyentes. El hecho de que Padre, Hijo y Espíritu Santo nos aman tanto se constituye en el principio ontológico y dinámico de vida nueva para nosotros. Por eso es tan importante y necesario mantener una relación personal con cada una de las Personas divinas. Más todavía, todos los elementos de la vida cristiana deberían de estar referidos a esta relación.

El Padre, el Hijo y el Espíritu Santo son el principio de nuestra vida cris-

tiana. Esto debe reavivar una vida de oración que acoge conscientemente esta presencia interior de Dios; y debe fortalecer el amor en la Iglesia, la actitud de humildad y el gozo constante por la vida nueva en el Espíritu. Para ello necesitamos un corazón sencillo y una inteligencia humilde, que sepa reconocer la grandeza del amor de Dios, que está presente en nuestras almas por su inmensidad, y nos invita a ser dóciles a los impulsos del Espíritu Santo (cf. *Gal* 4, 4-7; *Rm* 8,14-15). La acción de la Iglesia Universal será eficaz y auténticamente real si brota de este principio sobrenatural.

Los planteamientos espirituales y pastorales que no están fundamentados en la inhabilitación de la Trinidad, son incompletos. Se trata de espiritualidades que por omisión, por distorsión o por falta de esperanza se olvidan de lo esencial y se centran casi exclusivamente en los valores

éticos del Evangelio sin vincularlos adecuadamente a la realidad y a la relación con las Personas divinas. Son espiritualidades que tienen el peligro de caer en voluntarismos de cualquier tipo, en el neopelagianismo o el neognosticismo que señala el papa Francisco, y que olvidan, en definitiva, la primacía de la gracia en la vida espiritual y en la acción pastoral.

Hoy rezamos especialmente por la vida contemplativa, que es la voz orante de la Iglesia. Como nos indicaba el papa Francisco, los monjes y monjas, con su oración, posibilitan que la misericordia de Dios llegue a todas las personas necesitadas, como aquellos que en Cafarnaúm superaron todas las dificultades y llevaron al paralítico hasta la presencia de Jesús descolgándolo por el techo y propiciaron de esta manera su curación; o como los brazos alzados de Moisés, que se elevaron para interceder ante el Señor, así se eleva la oración de los contemplativos por el bien de toda la humanidad y la Iglesia.